

Prvi koraki

GLASILO OSNOVNE ŠOLE VELIKI GABER
LETNIK 5, ŠTEVILKA 5, LETO 2021

LIKOVNI IZDELKI UČENCEV

Nejc Ambrož Sinjur, 1. b
mentorica: Vesna Simonič

Ivana Bagon, 4. r
mentorica: Tadeja Jaklič

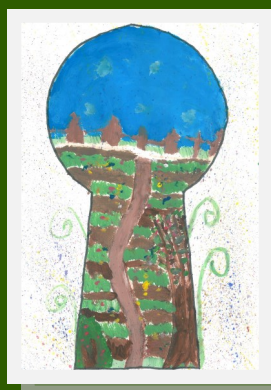
Julija Sevnik, 1. a
mentorica: Justina Zupančič

Luka Nose, 1. b
mentorica: Vesna Simonič

Zoja Zupančič Brdnik, 4. r
mentorica: Tadeja Jaklič

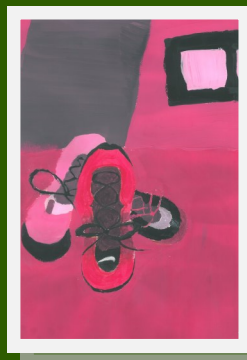

Maša Vodopivec, 3. r
mentorica: Suzana Jefim

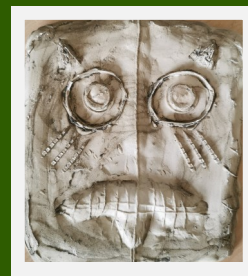
Žiga Fortuna, 5. b
mentorica: Maja Papež

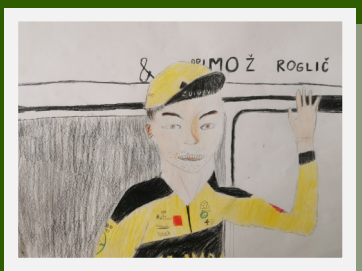
Leo Blatnik, 2. r
mentorica: Urška Mitrovič

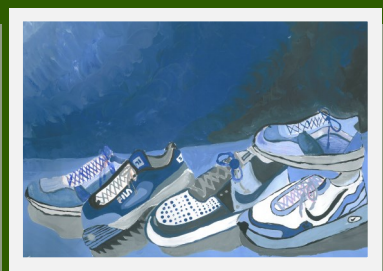
Naja Dobnik, 8. r
mentorica: Anamarija Šmajdek

Hana Petelinc, 7. a
mentorica: Anamarija Šmajdek

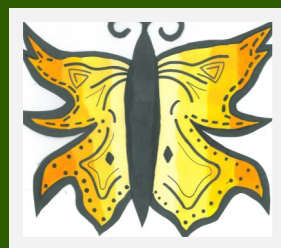
Lovro Kek, 5. a
mentorica: Lidija Ožek

Sara Zupančič, 8. r
mentorica: Anamarija Šmajdek

Lara Cafuta, 5. a
mentorica: Lidija Ožek

Alex Pekolj, 5. b
mentorica: Maja Papež

KORAKI V MASKAH

Zaključujem 5-letni mandat vodenja OŠ Veliki Gaber. Če se ozrem nazaj, lahko ugotovim, da je bilo vsako šolsko leto posebno. Letošnje smo pričeli z neurjem in izlivom vode v knjižnici. Nato pa nadaljevali s svojevrstnim rekordom. Kar štiri mesece smo uspešno izvajali izobraževanje na daljavo, kar se v zgodovini osnovnega šolstva še ni zgodilo. Kot dobri vizionarji smo ob pričetku mandata postavili samostojnost otrok in računalniško opismenjevanje med ključne prioritete razvoja učencev v naši šoli. Zavoljo tega so bili naši učenci pripravljeni na izziv, ki je sledil. Prav tako gre zahvala kvalitetno usposobljenim zaposlenim in razumevajočim staršem, da smo obdobje izobraževanja na daljavo odlično izpeljali. Vsekakor pa ni samo epidemija zaznamovala letošnjega šolskega leta.

Septembra 2020 je pričel nov mandat Svet zavoda v osveženi sestavi. Prav tako se je septembra OŠ Veliki Gaber prvič v zgodovini vključila v mednarodni projekt Erasmus+. Kljub delu na daljavo smo z učenci sodelovali s šolami iz Italije, Španije, Turčije in Litve. Že kmalu pa se nadejamo tudi obiskov v živo v tujini. Nadgradili smo tudi dosedanja prizadevanja v vrtcu Sončnica, da otroci čim več časa preživijo zunaj oziroma v gozdu. Zato se je vrtec s šolskim letom 2020/21 pridružil mreži gozdnih vrtcev, v okviru katerega pridobivamo nova znanja za delo v gozdu z otroki, hkrati pa sodelujemo pri izzivih, ki nam jih postavijo v okviru mreže.

Nadaljevali smo s kadrovsko okrepitvijo, tako smo zapolnili vrzeli na posameznih področjih in postavili trdne temelje za nadaljnje delo. Zanj pa potrebujemo tudi primerne prostorske pogoje. V sodelovanju z Občino Trebnje smo pristopili k pripravi idejne zasnove nove šolske telovadnice na prostoru šolskega vrta. Za drugo fazo pa smo pripravili idejni načrt za nov del šole na mestu sedanje stare telovadnice, knjižnice, računalniške učilnice in jedilnice. Tako so nastali načrti, ki omogočajo širitev šolskih prostorov na sedanji parceli in posledično povečanje šole na 15- in 18-oddelčno.

Šolsko leto smo izkoristili tudi za investicije. Pouk smo pričeli z dodatnimi garderobnimi omaricami za učence 5. in 6. razreda. S pomočjo donacije smo v telovadnici namestili električno stropno projekcijsko platno za šolske prireditve. V celoti smo zamenjali računalnike v računalniški učilnici in poskrbeli, da so vsi učenci imeli opremo IKT v času šolanja na daljavo. Ob tem smo zamenjali tudi desetletje stare strežnike. Po vrnitvi v šolske klopi smo kupili nov pianino, dosedanj pa bo namenjen učiteljicam na razredni stopnji za pouk glasbe. Sledila bo še menjava vhodnih vrat v vrtec in dotrajanih notranjih vrat v novejšem delu šole.

Verjamem, da se kaotično epidemiološko obdobje zaključuje. Z zagnanostjo in predanostjo bomo sledili razvojnemu načrtu, ki smo ga ravno sprejeli za obdobje 2021–2026. Trudili se bomo, da bo zavod še naprej stopal v smeri povezovanja šole in vrtca z lokalno skupnostjo, stremel h kvalitetnim odnosom med strokovnimi delavci in starši ter peljal otroke v smeri povezovanja, znanja, samostojnosti in mirnosti.

mag. Gregor Udovč, ravnatelj

»K'GA DAGAJA« NA NAŠI ŠOLI?

Lepe kot zvezde
tri bele planike, ki
rastejo v gorah.

Zala Zupančič, 8. r

EKO DAN

Mentorica:
Maja Sušin

Katarina Žefran, Monika Lah, 6. r

Na Osnovni šoli Veliki Gaber smo imeli v četrtek, 22. aprila 2021, eko dan, da bi se na dan Zemlje spomnili, da smo mi odgovorni za naravo. Za okolje smo poskrbeli na različne načine.

Deveti razred je obnovil klopi, pri tem so pomagali tudi učenci osmega razreda. Nekateri so uredili še okolico otroškega igrišča in na novo položili plošče. Osmi razred je naredil čutno pot ter očistil atletsko stezo in šolski vrt. Sedmi razred je izdelal talne igre, nekateri pa so presajali rastline. Šesti razred je pomagal pri izdelavi čutne poti, nekateri pa so šivali okolju prijazne vreče iz blaga. Oba peta razreda sta se šla pozabavat v gozd, da bi ga še malo bolj podrobno spoznali. Četrty razred se je prav tako podal

na sprehod po gozdu, da bi začutili naravo. Učenci tretjega razreda so presajali lončnice in raziskovali gozd. V drugem razredu so postali mladi zeliščarji.

Najmlajši učenci pa so spoznali reko Temenico. Skupine učencev iz višjih razredov so skrbele za naravo tudi tako, da so pobirali smeti po okoliških krajih.

Naš namen je bil, da bi prispevali nekaj k okolici naše šole in se pri tem še kaj novega naučili. Vemo, da lahko prav vsak kaj naredi za ohranjanje narave. Mi se bomo potrudili. Kaj pa vi?

Eva Kocijančič, 2. r

Mentorica:
Tanja Korošec

22. 4. smo imeli eko dan. Takrat je dan Zemlje. Odpravili smo se do Malega Gabra. Tam smo hodili po gozdu. Nabirali smo trobenčice, vijolice, marjetice, regrat, bukove liste in koprive. Sproti smo še pobirali smeti. Malo smo tekli čez ogromen hrib. Šli smo mimo lovske kočice. Nato smo se vrnili v šolo. Ko smo prišli v razred, smo pripravili smuti in solato. V smutiju je bila banana, koprive, grenivka in voda. V solato smo dali regrat, vijolice, marjetice, kis in bučno olje. Všeč mi je bil smuti. Solata mi ni bila všeč, ker je bila grenka. Doma bom naredila smuti.

Učencem prve triade so učitelji Glasbene šole Trebnje predstavili nekatera glasbila. Uživali smo v glasbeni pravljici Miška išče nov dom, pozorno prisluhnili glasbilom in pripovedovalki pravljice, zaključno skladbo pa smo zaradi navdušenja učencev poslušali kar trikrat. Osmošolki Naja Dobnik in Pia Praznik sta zaigrali na violončelo in klavir ter delili svoje izkušnje učenja v glasbeni šoli. Ugotovili smo, da učenje igranja na inštrument zahteva voljo in čas, obenem pa nam prinese zadovoljstvo in užitek ob glasbenem ustvarjanju. Dan dejavnosti je bil zapolnjen tudi z izdelovanjem preprostih zvočil (strgalo, ropotulja, kastanjete in tam-tam). Na koncu smo jih seveda tudi preizkusili in ob njihovi spremljavi zapeli poznane pesmi.

Učiteljice prve triade

Lutkovna igra: DOBROTA SE VRAČA

Z dolgo tradicijo lutkarstva na OŠ Veliki Gaber smo nadaljevali tudi v času šolanja na daljavo. Ob spodbudi mentoric in z veliko željo so učenci lutkovnega krožka spoznali besedilo, izdelali lutke in pripravili sceniski prostor. S svojo ustvarjalnostjo, znanjem in trudom so oživelili junake naše zgodbe in pogumno zaigrali pred kamerami.

Raziskovali smo nove, nenapisane načine in pristope, oblikovali nova pravila in nastalo je nekaj lepega. Želja po ustvarjanju, trud in vložen čas pa so nagrajeni s posnetkom lutkovne igre avtorice Justine Zupančič: Dobrota se vrača.

»K'GA DAGAJA« NA NAŠI ŠOLI?

Kdor bere knjige,
živi tisoč življenj.

(G. R. R. Martin)

Knjige so sanje,
ki jih držimo v
rokah.

(Neil Gaiman)

Sončni vzhod
prebuja naravo,
branje knjig raz-
svetljuje glavo.

(Mongolski pregovor)

Knjiga je
kramp, ki bi naj
razbil ledeno
morje v nas.

(Franz Kafka)

V knjigah je
zbran večji
zaklad kot v
piratski votlini
na Otoku zakla-
dov.

(Walt Disney)

PROJEKT NAJSTAREJŠA KNJIGA NA DOMAČI KNJIŽNI POLICI

V tem nenavadnem obdobju, ko stisk roke ni zaželen, ko je objem skoraj greh in ko so druženja med ljudmi redka, smo vendarle našli čas za zvesto prijateljico knjigo.

Odpravili smo se do knjižne police, morda po dolgem času, obrisali prah s prašnih knjižnih polic, ki so dolgo samevale, in v roke vzeli knjigo. Iskali smo najstarejšo knjigo. Ob tem smo listali po knjigah ter iskali letnice izdaj. Naleteli smo na knjige, ki sicer niso bile najstarejše, so pa vseeno pritegnile našo pozornost. Potem pa smo jo našli ... Najstarejšo, najbolj oguljeno, najbolj prašno, najlepšo knjigo na domači knjižni polici.

V mesecu januarju smo izvedli projekt Najstarejša knjiga na domači knjižni polici. Učenci so skupaj s starši, dedki in babicami brskali po knjižnih policah in iskali stare knjige. Odziv je bil zelo dober, saj so učenci poslali fotografije veliko najrazličnejših knjig, starih od 50 pa do 200 let in več.

Na koncu smo naredili dokumentarni filmček o projektu ter v sklopu filma še virtualno razstavo zbranih knjig. Filmček je bil nato predstavljen na prireditvi ob slovenskem kulturnem prazniku.

Mentorja:
Justina Zupančič
in
Primož Vasle

PRIREDITVE V ŠOLSKEM LETU 2020/2021

PRIREDITEV OB DNEVU SAMOSTOJNOSTI IN ENOTNOSTI TER OB 30. OBLETNICI PLEBISCITA

V sredo, 23. 12. 2020, smo na OŠ Veliki Gaber organizirali spletno prireditev z neposrednim prenosom ob dnevu samostojnosti in enotnosti ter ob 30. obletnici plebiscita.

Učenci in učitelji smo se zelo potrudili in na daljavo pripravili različne prispevke. Učenci smo poskrbeli za glasbene in plesne točke, deklamacije in druge zelo zabavne igre. Dotaknili smo se tudi ekologije. Učenci so pripravili zanimive ideje o tem, kako blažiti podnebne spremembe, in pravo EKO modno pisto. Pri prireditvi so sodelovali učenci vseh razredov in tudi večina učitel-

jev, ki so pridno zbirali in oblikovali naše posnetke ali fotografije. Na prireditvi smo se razveselili tudi besed župana Občine Trebnje g. Alojzija Kastelica in ravnatelja mag. Gregorja Udovča.

Pri pripravi posnetkov smo se učenci zelo zabavali, veliko družili in se mnogokrat zelo nasmejali.

Prireditvev smo učenci z ostalimi družinskimi člani in prijatelji spremljali kar v domačem okolju.

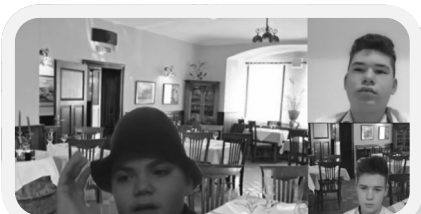
Čeprav bi se vsi raje srečali v živo, je bilo tudi na tak način čudovito videti znane obraze, ki smo jih tako zelo pogrešali.

Pia Zupančič in Tia Čebular, 5. b

POET TVOJ NOV SLOVENCEM VENEC VIJE – prireditev ob slovenskem kulturnem prazniku

Prireditvev ob slovenskem kulturnem prazniku je potekala 5. 2. 2021 in je bila letos zaradi omejitev ob epidemiji izvedena na daljavo. Učenci so že vnaprej pripravljali izdelke, ki so se potem v obliki filma predvajali na dan prireditve. Prispevke sta na hudomušen način, prepleten z mislimi ter razmišljanji o stanju kulture v teh časih, povezovala Pia Praznik ter Adrijan Zorec. V več kot uro trajajoči prireditvi so učenci predstavili različne veje kulturnega udejstvovanja, od plesa, recitalov, virtualne razstave, do gledališke igre ter pet-

ja. Poseben pečat prireditvi so s sodelovanjem pri prispevkih dali tudi člani Društva upokojencev Veliki Gaber.

Čeprav nam je bilo malo nenavadno, da prireditvev ni potekala v živo na odru, je bila to vseeno čudovita izkušnja, pri kateri smo se zabavali, hkrati pa tudi naučili mnogo novih stvari.

PRVOŠOLČKOVI ZAPISI

Mentorica:

Justina Zupančič

UČENCI, KI SO LETOS PRVIČ STOPILI NA OSNOVNOŠOLSKO POT, SO MED LETOM USVOJILI BRANJE IN PISANJE VELIKIH TISKANIH ČRK. ZATO BODO V NASLEDNJIH ZAPISIH PREVLADOVALE PREDVSEM VELIKE TISKANE ČRKE. UČENCI SO NAMREČ ZAPISALI ISKRIVE MISLI OB RAZLIČNIH DOGODIVŠČINAH, KI SO JIH DOŽIVELI V TEM ŠOLSKEM LETU.

SLIKAR BRANE

RADA IMAM RISANJE IN SLIKANJE. KO RIŠEM, SE ZABAVAM. RADA TUDI MEŠAM BARVE. TUDI SLIKAR BRANE RAD SLIKA. NASLIKAL JE SLIKO.

IRIS KOZLEVČAR, 1. A

MENI JE BIL ZELO VŠEČ POSNETEK O SLIKARSTVU, KO JE SLIKAR BRANE SLIKAL. SLIKAR SLIKA Z RAZLIČNIMI ČOPIČI. IMA CELO ZBIRKO SLIK. GOSPOD BRANE UPORABLJA VSE BARVE. NJEGOVE SLIKE SO V GALERIJ. VELIKO SLIK IMA TUDI DOMA. ZELO RAD RIŠE NARAVO. JE ZELO NADARJEN UMETNIK. SLIKO NASLIKA, TUDI ČE GA KDO PROSI. KO BOM VELIKA, BOM TUDI JAZ VELIKO RISALA IN SLIKALA.

KIM KNEZ, 1. A

SLIKANJE PASAVČKA

SLIKALI SMO PASAVČKA. NASLIKALA SEM NAJLEPŠEGA. NAPISALA SEM: RED JE VEDNO PAS PRIPET. PRI BARVANJU SEM UPORABILA ZELENO, RUMENO ČRNO IN RDEČO BARVO.

MILA MILADINOVIČ, 1. A

MOJA IGRAČA

JAZ IMAM DOMA IGRAČO SAMOROGA. IZGLEDA PRIBLIŽNO TAKOLE: IMA UŠESA, REP, GRIVO, NOGE IN ROG. IMA BLEŠČEČO OVRATNICO. Z NJO SE IGRAM NA PUZLIH. VSAKO NOČ SPI PRI MENI. IMA RAZLIČNA IMENA. VČASIH JO KLIČEM MIJA.

JULIJA SEVNIK, 1. A

PRAZNOVANJE

NA PRAZNOVANJU ROJSTNEGA DNE JE BILO ZELO LEPO. SLAVLJENKA JE DELILA BONBONE. VSI SMO JI VOŠČILI. BILA SEM NAJBOLJ PRIDNA. VŠEČ MI JE BILO, DA SMO JI DALI DARILLO. PODARILA SEM JI TORTO. BILA JE ČOKOLADNA S KARAMELO. POTEM SMO GLEDALI RISANKE. GLEDAT SMO ŠLI TUDI METULJE.

MIJA STRMEC, 1. A

Do vrha gore
je dolga pot, se nam zdi.

A ne obupaj!

Eva Mihajlovska, 8. r

Pojdimo na goro,
dosezimo cilje

in poiščimo sanje.

Pia Praznik, 8. r

MOJ HRČEK

IMAM HRČKA. IMA VEČ BARV. ŽIVI V KLETKI V NAŠI HIŠI. V KLETKI SE RAD IGRA. HRČEK ME IMA NAJRAJE. VSAK DAN MU DAJEM SOLATO. NAJRAJE JE SOČNA SEMENA. HRČEK PONOČI NE SPI. ZELO GA IMAM RADA.

NIKA KOPAČ, 1. A

ŠOLSKO KOSILO

KOSILO V ŠOLI JE ZELO DOBRO. VSAK DAN SEM ZELO NAČEN. RAD JEM VSO HRANO. KUHAJO JO KUHAR IN KUHARICE. RAD GREM NA KOSILO. MOJA NAJLJUBŠA HRANA JE PIRE KROMPIR IN ZREZEK. NEKATERI NOČEJO JESTI SOLATE. JAZ JEM ZELO RAD SOLATO. JE ZELO DOBRA IN ZDRAVA. KO BOM VELIK, BOM KUHAR.

PATRIK KOZLEVČAR, 1. A

GASILCI

RADA BI POSTALA GASILKA. GASILCI SO ZELO POGUMNI IN MOČNI. GASILCI POMAĞAJO IN GASIJO POŽAR. VOZIJO SE V AVTOMOBILU RDEČE BARVE S SIRENO. POLETI PRIREJAJO VESELICE. ZA NOVO LETO PRINESEJO KOLEDAR.

IZA RUS, 1. A

Mentorica:

Vesna Simonič

KO BOM VELIK ...

V ŠOLI SE RAD UČIM. RAD HODIM V ŠOLO. KO BOM VELIK, BOM GASILEC IN KMET. IMEL BOM TRAKTOR IN KMETIJO IN ŠE PRIKLJUČKE.

LUKA NOSE, 1. B

HODIM V OSNOVNO ŠOLO VELIKI GABER. IMAM PRIJAZNO UČITELJICO VESNO IN DOBRE PRIJATELJE. RADA IMAM LIKOVNO UMETNOST. VELIKO SE UČIMO IN SPOZNAVAMO NOVE STVARI. PRI POUKU RIŠEMO, PIŠEMO, BEREMO. RADA HODIM V ŠOLO.

ANGELINA KRAJNIK, 1. B

HODIM V ŠOLO V VELIKI GABER. NAJRAJE IMAM ŠPORT. V ŠOLI SE NAUČIM NOVE STVARI Z UČITELJICAMI VESNO, DANIJELO IN URŠKO. MENI JE NAJBOLJŠE, KER SE NAUČIM KAKŠNE NOVE IGRE.

ALEN SALIHOVIĆ, 1. B

V ŠOLI IMAM PRIJATELJE, PRIJAZNO UČITELJICO, BRATCA IN LEPO UČILNICO. MOJA NAJLJUBŠA PREDMETA STA MATEMATIKA IN SPOZNAVANJE OKOLJA. ZELO DOBRA HRANA JE V JEDILNICI.

EVA KAPETAN, 1. B

Projekt ERASMUS+ BLUE SHIRTS, GREEN SHORTS

Šolska koordinatorica projekta

Andreja Jaklič

*V šolskem letu 2020/21 smo pričeli z mednarodnim projektom Erasmus+. V projekt bomo vključeni 2 leti. Naslov našega skupnega projekta je **BLUE SHIRTS, GREEN SHORTS**. Tema je ekološka, v prvi vrst je poudarek na klimatskih spremembah, onesnaževanju, varovanju narave in sobivanju z njo. Prioritetna naloga naše šole je raziskati posledice onesnaževanja. Verjamemo, da bomo pridobljene dvoletne izkušnje lahko vpeljevali tudi v naše kasnejše delovanje na področju varovanja narave. Naše države, s katerimi bomo skupaj delili naše aktivnosti in izkušnje, so Litva (koordinatorica projekta), Italija, Turčija in Španija. Predvidenih je tudi 5 mednarodnih izmenjav, vendar bodo le-te časovno in izvedbeno potekale prilagojeno trenutnim razmeram po svetu. Izvedba tega projekta je financirana s strani EU.*

DEJAVNOSTI V OKVIRU PROJEKTA ERASMUS+

V četrtek, 8. 10. 2020, smo na Osnovni šoli Veliki Gaber zbirali star papir, ki bo recikliran, torej namenjen ponovni uporabi. Zbrali smo rekordnih 15 ton in 880 kg.

Ponosno sporočamo, da smo s to zbiralno akcijo ohranili 269 dreves, in vas vabimo, da skupaj še naprej sodelujemo pri varovanju okolja.

Učenci so pod koordinatrstvom učiteljice Vesne Simonič in mentorstvom učiteljic za likovno umetnost zagrizli v šolski natečaj za mednarodni logotip projekta. Naša šola je na koncu v ožji izbor poslala tri predloge, ki so jih pripravili učenci **Vesna Vodnjov**, **Jan Pekolj** in **Alex Pekolj**. Vsi trije so bili s svojo izvirnostjo in dovršenostjo prepoznani kot eni najboljših, logotip z maskami učenke **Vesne Vodnjov** pa je skupaj z italijanskim logom pristal tudi v velikem finalu dveh najboljših izmed petnajstih predlogov. Na koncu sicer ni bil izbran, vendar pa je bila odločitev zelo težka in res je šlo na tesno.

Člani projekta **BLUE SHIRTS, GREEN SHORTS** smo razmišljali o okoljevarstvenih problemih, ki so po našem mnenju na našem planetu najbolj pereče. Ugotovili smo, da so to globalno segrevanje, izumiranje ogroženih živalskih vrst, izsekavanje gozdov ter odpadki.

Cilj našega sodelovanja je v prvi vrsti spodbujati otroke k varovanju narave ter sobivanju z njo. Pomembno pa je tudi, da bodo lahko s sodelovanjem v projektu učenci dobili priložnost za aktivno uporabo angleškega jezika ter možnost za sodelovanje z drugimi državami in kulturami.

**FOTOGRAFIJE O DEJAVNOSTIH PROJEKTA ERASMUS+
SI LAHKO OGLEDATE NA ZADNJI STRANI ČASOPISA.**

Čeprav je pouk potekal na daljavo, se nismo ustrašili novembrskega izziva, ki ga je prinesel projekt Blue shirts, green shorts (Erasmus+). Prav je, da tudi pri igri postavimo skrb za čisto naravo na prvo mesto ter se namesto novih igrač odločimo uporabiti predmete, ki bi sicer pristali le še v smeteh.

Večinoma so sodelovali učenci od 1. do 5. razreda, pogumno pa so se izziva lotili tudi mlajši in starejši člani družine. Verjamemo, da ste ob igri zelo uživali.

Učenci 3. razreda so se v mesecu decembru soočili z novimi izzivi. Za kratek čas so postali modni kreatorji, manekeni in fotomodeli. Najprej so si izdelali kreacijo iz odpadnih materialov, nato so se sprehodili po domači modni pisti ob skladbi skupine Čuki Krokodilčki. Nazadnje pa so se postavili še v vlogo fotomodela. Svoje naloge so opravili odgovorno in odlično. Mogoče je kdo odkril svoj talent?

Kakšno bo leto 2021? In kakšna prihodnost nas čaka? O tem so razmišljali naši četrtošolci, ki pravijo, da bo prihodnost svetla in prijazna. Pravijo tudi, da bomo bolje skrbeli za naravo in okolje, kmalu se bomo lahko spet neomejeno družili in igrali s prijatelji.

Čeprav nas ni zasulo z debelo snežno odejo, je bilo snega dovolj za veselje in sproščeno gibanje na svežem zraku. Učenci od 1. do 3. razreda so se potrudili in na kup znosili veliko snega, gradili snežne stolpe, se kepali, kotalili, dričali in sankali. Na fotografijah je videti, da so se zabavali in jim je bil športni dan všeč. Čeprav snega ni bilo prav veliko, je bilo "športanje" odlična popestritev poučevanja na daljavo. Vsi si želimo tudi v prihodnosti uživati v snežni zabavi. Zavedamo se, da je za to nujno potrebna skrb za okolje in zmanjšanje onesnaževanja. Pomagajmo planetu Zemlja, da ostane zdrav!

V petek, 22. 1. 2021, smo v 5. b priredili okroglo mizo na temo varovanja narave.

Učenci so se prelevili v predsednike držav, zagovornike življenja brez plastike, podjetnike, delavce komunalnega podjetja in varuhe rastlin ter živali. Vživel so se v nove vloge in razmišljali o morebitnih izboljšavah. Na okrogli mizi smo gostili tudi gostjo, vodjo projekta Erasmus+ Blue shirts green shorts na naši šoli, Andrejo Jaklič.

Z učenci in učitelji smo pripravili Erasmusov Dan odprtih vrat. S projektom bomo sicer nadaljevali še vsaj eno leto in pol, uredili pa smo stran, kjer si je mogoče na enem mestu ogledati vse naše dosedanje aktivnosti. Četrtošolci in petošolci so pod mentorstvom učiteljic Maje Papež in Urške Mitrović v angleščini razložili projekt, predstavili naše dosedanje aktivnosti in vtise.

V četrtek, 25. 2. 2021, so se ob 13.00 po našem času srečali učenci iz Litve, Španije, Italije in Slovenije. Našo šolo oz. pravzaprav kar Slovenijo sta zastopali petošolki **Pika Rozman in Lara Cafuta**. Učenci so se najprej predstavili, potem pa so si postavljali okoljevarstvena vprašanja. Pogovor je potekal v angleščini, naši učenki sta se odlično znašli. Na koncu smo še malo poklepetali z učenci iz Litve. Zanimalo jih je več o naši šoli in državi. Nekateri učenci iz Litve so že poznali naše glavno mesto ter tudi vedeli, kje se Slovenija nahaja. Srečanje je bilo zabavno, prijetno in polno novih izkušenj.

V mesecu marcu smo bili igrivi. Učiteljica Urška Mitrović je pripravila dve interaktivni igri na temo onesnaževanja. Nismo pa se le igrali, ampak smo bili tudi zelo ustvarjalni. Lotili smo se priprave angleškega slikovnega slovarja. Vsaka država je pripravila 8 besed. Naloga naše šole je bila poiskati besede na temo *pollution*. Izbrali smo: **chemicals, detergents, smoke, waste, gases, noise, plastic in sewage**. Učenci so narisali risbe, učiteljice pa smo izbrale najboljšo za vsako besedo posebej. Za nagrado so učenci, ki so prispevali risbice za izbor, "svojo" besedo še posneli. Nastal bo prav poseben skupni mednarodni slovar na temo ekologije in varovanja okolja.

BRANE PRAZNIK

Vprašanja so postavljali učenci 1. a in 1. b

Mentorici:
Justina Zupančič
in
Vesna Simonič

KAKO VAM JE IME? (Nejc)

V sredo, 12. 5. 2021, so se prvošolci srečali s slikarjem, publicistom, novinarjem, igralcem, vojakom – častnikom, fotografom

KJE ŽIVITE? (Svit)

Branetom Praznikom.

KOLIKO STE STARI? (Eva)

Učenci 1. a in 1. b so se predhodno pripravili na intervju s pripravljeno vprašanji. Vprašanja so bila zelo raznolika, želeli so zvedeti veliko o njegovem življenju, ustvarjanju, predvsem pa o slikanju.

KJE STE HODILI V ŠOLO? (Angelina)

KAJ SE SPOMNITE ZANIMIVEGA IZ ŠOLE? (Rok)

KAJ STE SLIKALI V ŠOLI? (Iza)

Gospod Brane Praznik se je rodil pred dvainsedemdesetimi leti v Žubini v Gričih. Osnovno šolo je obiskoval v Šentlovrencu, kjer je že v tretjem razredu

KAJ STE DELALI, KO STE BILI MLAJŠI? (David)

KATERI HIŠNI LJUBLJENČEK VAM JE VŠEČ? (Patrik)

narisal prvo risbo – strip o kavbojih in Indijancih, ki je bil ocenjen odlično. Takrat se je najraje kot otrok igral igro zemljo krast in med dvema ognjema. V življenju je opravljal veliko poklicev, ki se jih je izučil v šolah, nekaj pa jih je razvil s pridnim opazovanjem, raziskovanjem in poskušanjem ter s samostojnim dodatnim učenjem.

KAJ RADI JESTE? (Patrik)

KATERE IGRE STE SE IGRALI NEKOČ? (Nika)

V srednjo šolo je hodil v Stično in nato še v Ljubljano, kjer se je izučil za kovinarja. Nato so ga pota zanesla med novinarje, kjer je s fotografijo in besedo poročal o različnih stvareh. V času osamosvojitve Slovenije je že postal častnik slovenske vojske. Rad ima resnico. Poleg svoje službe je začel poročati tudi o dnevnikih in drugih novicah s sliko in besedo na lokalni televiziji kot novinar v Medvodah že pred več kot tridesetimi leti. Tako je fotoaparatom postal njegov stalni spremljevalec. V samozaložbi je izdal kar nekaj knjig. Rad raziskuje tudi lokalno zgodovino. O tem in še marsičem piše v publikacijah ter predstavlja na prireditvah domačinom in širši publiki.

KOLIKO VNUKOV IMATE IN KOLIKO SO STARI? (Mila)

ALI STE VI TUDI BILI VOJAK? (Julija)

Brane Praznik je tudi igralec, ki je večkrat sodeloval s slovenskimi igralci na različnih odrih doma in v tujini.

KOLIKO POKLICEV IMATE? (Nina)

ZAKAJ IMATE BRKE? (Tina)

IMATE KAKŠNE SKRIVNOSTI? (Eva)

Otrokom je gospod Brane najbolj všeč kot lutkovni igralec, ko predstavlja življenje v času jamskega človeka v Marovški zijalki.

Na intervjuju je otroke pozdravil s svojo lutko lisičko. Nagovoril pa jih je s hudomušnima zgodbama, zakaj ima brke in zakaj ima klobuk na glavi.

Povedal je, da ima rad živali. Doma ima črnega mačka Penija in lovsko psičko Kiro, s katero se veliko sprehajata po gozdu in odkrivata zanimivosti ter pomagata bolnim ali ranjenim živalim.

Velik vtis pa je na učence naredilo že prvo srečanje z njim, ko jim je v filmu *Slikar se predstavi* predstavil delo slikarja in jih navdušil za slikanje z naravnimi barvili (iz pese, kave, pomaranč ...). Med šolanjem na daljavo so se namreč spopadli s slikanjem brez umetno narejenih barv.

Tudi med intervjujem so se vrstila vprašanja o slikanju. Povedal je, da slika tudi portrete svojih treh vnukov. Najraje pa slika pokrajino. Da pa se je naučil tako dobro slikati, je moral hoditi v šolo. Nato pa je bilo potrebno veliko vaj v risanju skic, raziskovanju barv. Najbolj pomembno pri učenju slikanja in risanja je opazovanje, dolgo in natančno opazovanje.

Slik ni nikoli štel, zato je bil kar malo v zadregi, ko so ga vprašali, koliko jih je že naslikal. Rad jih podari znancem in prijateljem, velikokrat tudi razstavlja na različnih razstavah.

Kje je gospod Brane našel to poslanstvo – slikanje? Kar prišlo je, je rekel, začel sem, bilo mi je všeč in slike so bile všeč tudi drugim.

Za zaključek je kar pred nami naslikal mačka s svojo najljubšo modro barvo.

Želimo, da gospod Brane ustvari še veliko slik in nam kmalu pride povedat še kakšno hudomušno zgodbo.

ZAKAJ STE SI IZBRALI POKLIC SLIKARJA? (Angelina)

KDAJ STE ZAČELI SLIKATI/RISATI? (Kim)

KAKO NASLIKATE TAKO LEPE SLIKE? (Mary)

KJE STE SE NAUČILI SLIKATI? (Mija)

KOLIKO SLIK STE NASLIKALI? (Iris)

KJE RAZSTAVLJATE SLIKE? (Mark)

ALI SLIKATE IN RIŠETE PORTRETE? (Matevž)

KAKŠNE SLIKE USTVARJATE? (Alen)

KJE STE NAŠLI TO POSLANSTVO? (Mark)

KAKO SE SPOMNITE TAKE LEPE SLIKE? (Maša)

KJE RIŠETE IN SLIKATE? (Maja)

KAJ NAJRAJE SLIKATE? (Iza)

KAM DATE SLIKE? (Matevž)

ZAKAJ STE HODILI V SLIKARSKO ŠOLO? (Zala)

KAKO STE POSTALI TAKO DOBER SLIKAR? (Ivana)

Mentorica:
Metka Klemenčič

LIFE IN THE OLDEN DAYS

What life used to be in Veliki Gaber

By Tim Čebular, year 9

My Grandma was born in April 1945 in Dobravica, and she still lives in the same village.

Veliki Gaber used to be a small village. The school was built in 1880. There was a small shop. Most people were farmers.

My Grandma's best memory from her childhood is about when she and her family went to buy a motorbike. She used to drive to work on this motorbike.

At that time most people were farmers. They used to work the fields with horses. They kept cows, chickens and horses. They didn't use to have tractors. They had homegrown food or they could buy food at the market. There weren't many cars. People used mopeds and carriages for transportation. They travelled to other places by train.

The villagers used to work a lot. Some of them used to work in factories. They didn't often use to go on holidays. My Grandma went to the seaside once.

In the mid- twentieth century people were happy. They worked together and had fun.

LIFE IN SLOVENIA

Mentorica:
Vesna Fajdiga

Ana Grošelj, 7. b

Slovenia lies in the south of Europe, by the Mediterranean Sea. Slovenia is a small country that borders on Croatia, Hungary, Austria and Italy. There are 2.081 million people in Slovenia, but they aren't all Slovenians. There are a lot of people, who are different nationalities than Slovenians, these are people from close by countries: Croatians, Serbs, Muslims, Hungarians and Italians. The most spoken language is Slovenian, there are some other languages.

There are quite a few big cities in Slovenia, for example: Maribor, Novo mesto, Koper and Ljubljana, the capital city. Ljubljana lies almost in the middle of Slovenia. Slovenia also has a lot of long rivers, shorter than the Nile of course. The longest river in Slovenia is the Sava. It's 990 kilometres long. It flows down to the east and it goes over multiple

MY SONG

by Lara Cafuta, 5. a

I don't know how to say
that I'm OK.

Now I'm walking with an
ice-cream,

then it goes into the bin.

I'm doing my homework
but without my fork.

I have my watch,
its name is Swatch.

Now I'm finishing my
song,

because it's very long.

countries. Slovenia also has mountains. The highest mountain is Triglav, it's 2,864 metres high. Triglav is a part of the mountain chain called the Alps.

Schools in Slovenia aren't much different from the schools around the world. The children don't wear uniforms. A normal school day starts at 8.20 a.m. and finishes at 12.35 p.m. At school there are lots of activities, different language learning, sports activities and more. The most popular school activities are very much science and sports days. The whole school day goes around a certain theme at the science or sports day.

What young people do in their free time depends on the interest of the person. Some play games, some read, and some even study. They can also visit lots of clubs around their school. We have sports clubs, music schools, if you're old enough you can even work in the club. Some of the more popular sports are volleyball, soccer, handball, also horse riding and many more. Slovenia is full of things you would want to see if you like adventures. If you come to visit, make sure to see some of the most visited places in Slovenia: Lake Bled, Ljubljana Castle, Postojna Cave with the Human fish, Istria, the Soča river, and Lipica if you're interested in horses.

Pika Rozman, 5. a

ABOUT SLOVENIA

Mentorica:

Urška Mitrović

Slovenia might look like a chicken, but it is a bee country. There are over 90.000 bee

TRIGLAV
Triglav is the highest mountain in Slovenia and the highest peak of the Julian Alps. It is 2864 meters high. Triglav is located in Triglav National Park. In

VRBA
Vrba is the birthplace of France Prešeren (1800-1849). He is the greatest Slovenian poet. He wrote the national anthem. It is the only

BLED
Bled is one of the most beautiful tourist destinations in Slovenia. Everyone wants to see Lake Bled, Bled Island and eat

LAKE BOHINJ
Lake Bohinj is the largest natural lake in Slovenia. It is perfect for water

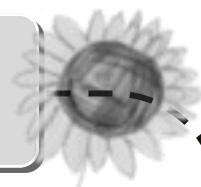
SLOVENE RIVIERA
The Slovene Riviera is the coastline of Slovenia, located on the Gulf of Trieste, by the Adriatic sea. It is 46,6 km long. It is a seaside tourist

POSTOJNA CAVE
Slovenia has many caves and Postojna cave is the largest. It is famous for

LJUBLJANA
Ljubljana is the capital city of Slovenia. 280.000 people live there. It is a city of culture. It is home to numerous theatres, museums and galleries and boasts one of the oldest philharmonic orchestras in

RIVER SAVA
Slovenia has 27.000 kilometres of rivers. The longest river is Sava. It is one of the

VELIKI GABER
Our primary school is in Veliki Gaber which is 43 kilometres from Ljubljana. It has 230 students. Our school also

GOZDNI VRTEC SONČNICA

Da je najboljša naložba v prihodnost otrok učenje v gozdu, sedaj čivkajo že ptički na vejah in njihov glas je segel tudi v našo vas. Z lanskim šolskim letom se je tako na pobudo vodstva naš majhen vrtec z velikim srcem vključil v Mrežo gozdnih vrtcev in šol Slovenije, strokovne delavke pa smo se aktivno in z velikim interesom podale na pot pridobivanja dodatnega znanja. Glede na to, da imamo za

ta projekt v Sloveniji izpolnjene vse naravne pogoje, saj smo po gozdnosti na tretjem mestu v Evropski uniji, takoj za Švedsko in Finsko, pa ob dejstvu, da je naš vrtec od najbližjega gozda oddaljen le dobrih dvesto metrov, pravzaprav ni izgovora, ki bi nas večji del dneva zadrževal v igralnicah.

V gozd z otroki zahajamo vsaj trikrat tedensko, veliko je seveda odvisno od vremenskih razmer, vendar se s primerno obutvijo ter oblačili znamo zoperstaviti tudi temu. Čudovito je videti, kako je s časom otrokom gozd postal bližji, bolj prijeten, bolj domač. Vsaka skupinica si je nekako odbrala svoj delček gozda, kjer se najraje zadržujejo in izvajajo dejavnosti. Tudi v gozdu seveda poteka nekaj vodenih dejavnosti, ki jih predhodno načrtujemo strokovne delavke vrtca, vendar te ne smejo trajati predolgo, saj se tako razvodeni sam smisel gozdne pedagogike. Ta je namreč v nekem pogledu nasproten klasičnemu kurikularno vodenemu pedagoškemu delu, kjer so dejavnosti strogo usmerjene in ovrednotene z doseganjem ciljev. Ko vstopimo v gozd, pritisk takega pristopa enostavno izpuhti, otroke prevzame čarobnost veličastnih dreves, potencial naključno blizu ležeče palice eskalira in navodil za igro sploh ni potrebno podajati. Da ne govorimo o boljših motoričnih spretnostih, ki jih otroci z gibanjem na neravnem terenu spontano razvijajo, pa tudi vsem znanem dejstvu o pozitivnem vplivu naravne svetlobe in svežega zraka na fizično in psihično zdravje ter seveda izboljšano komunikacijo in medsebojno sodelovanje otrok. Če vas ob tem zaskrbi za prikrajšanje kognitivnih sposobnosti naših malčkov, naj vas potolažim; uspehi predšolskih in šolskih otrok so v severnih državah Evrope, ki so na splošno gozdni pedagogiki brezdvomno bolj naklonjeni, boljši kot pri nas. Ob tem naj omenim, da smo se strokovne delavke vrtca Sončnica znatno izobrazile tudi na področju NTC-učenja in se zato zelo trudimo gozdno pedagogiko spretno prepletati z elementi takšnega pristopa učenja, kjer se otrokov intelektualni razvoj ne spodbuja frontalno, temveč skozi igro, uganke, z asociacijami in logičnim povezovanjem. Vse to v kombinaciji s prekrasnim, neokrnjenim in neizumetničenim okoljem ter naravnim materialom, ki kar vabi k ustvarjanju, je pravzaprav dobitna kombinacija za dvig otrokovega znanja.

Vredno je omeniti tudi, da znanstveniki v državah, kjer otroci preživijo velik del otroštva v gozdu, opažajo upad števila otrok z motnjo pozornosti in koncentracije (ADHD) ter otrok z učnimi težavami. Njihov ravnotežnostni sistem, ki je odgovoren za te motnje, je namreč zaradi elementarnih gibalnih vzorcev (hoja, tek, plazenje, plezanje, skoki) v naravi boljše razvit. Tudi sama opažam, da ravno tisti otroci v skupini, za katere vemo, da se spopadajo z notranjimi frustracijami, v gozdu posegajo po

gibanju, ki zanje predstavlja izpuh vseh potlačenih čustev, kot je na primer kopanje lukenj s palico po zemlji ali udarjanje s palico ob drevo. Priznati moram, da deluje; otrok se pomiri, postane bolj dobrovoljen, bolj vodljiv. Ustvarjalnost in domišljija v gozdu pravzaprav nimata meja; od kuhanja juhic najmlajših, gradnje bunkerja malo starejših in iskanja skritega zaklada skupine, tik pred vstopom v šolo, vse to in še več je naš vrtec Sončnica v gozdu in vesele smo, da je temu tako.

Naj gozd postane zavetje in drugi dom vaših malčkov in hvaležni vam bodo tudi, ko odrastejo.

Obilo igrivih norčij, z blatom namazanih trenirk in iskrivih nasmehov vam želimo strokovne delavke vrtca Sončnica pri OŠ Veliki Gaber.

GOZDNA PEDAGOGIKA PRI ŽELODKIH

ODDELEK ŽELODKI

Z gozdno pedagogiko smo v skupini želodkov začeli takoj v septembru, ko smo se pridružili skupini. Skupaj smo izbrali prostor za druženje in raziskovanje. Naša prva in najpomembnejša naloga je bila, da poskrbimo za čistočo, ker je bil gozd poln starih odpadkov, zato smo zavihali rokave in izpeljali čistilno akcijo.

Za tem je sledilo veselje, ker smo si lahko uredili prostor. S časom je naš gozdni prostor začel dobivati pravo podobo. Otroci so si sami uredili pravo gozdno kuhinjo, gozdni traktor, skupni prostor, kjer izvajamo skupne dejavnosti, drevesno gugalnico, trampolin, pajkovo mrežo, čutno pot z vrvico ipd. Vmes nam je zagodla ga. korona, ampak otroci so tudi po štirih mesecih počitnic zapomnili naš prostor ter nadaljevali z raziskovanjem in delom, kot da vrtec ni bil zaprt.

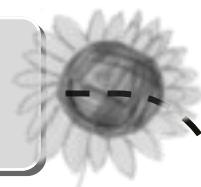

vali z raziskovanjem in delom, kot da vrtec ni bil zaprt.

Otroci so sami in z veliko volje ter timskega dela iz gozda na drugi strani ceste prinašali podrti debla manjših dreves. In kmalu dobili idejo, da bi iz njih sestavili in zgradili hišo, v kateri bi se igrali. S skupnimi močmi smo ustvarili bivak, v katerem se otroci z veseljem igrajo. Seveda pa je bilo za tem potrebno ustvariti še »taborni ogenj«, kjer bomo lahko »pekli in se pogreli«, kadar nas bo zeblo. S kamni smo ga dobro zavarovali in s tem poskrbeli, da se ogenj ne bo mogel razširiti po gozdu.

Vzgojiteljici sva opazili, da otroci uživajo v gozdnem prostoru, najraje imajo prosto igro, ki jim omogoča, da sami vodijo igro in raziskujejo

prostor, gozdna tla ter okolico. Veliko idej za izdelavo različnih koticov so otroci ustvarili sami, midve pa sva jim le pomagali pri realizaciji težjih in nevarnejših delov nalog. Otroci so se povezali in opazili sva veliko sodelovanja, dogovarjanja in timskega dela ter pomoči, ki si jo medsebojno predajajo. V gozdnem prostoru otroci pozabijo na skupine in se velikokrat igrajo in družijo tisti, ki se v igralnici ne družijo. Gozd nam je vsem dal veliko, tako otrokom kot tudi nam, vzgojiteljicam, ker lahko opazujemo otroke ter njihov napredek na vseh področjih kurikuluma. V gozdu so najino vodilo otroci in njihovi interesi.

KDO BO Z NAMI ŠEL V GOZDIČEK, TJA V GOZDIČEK POD GRMIČEK?

ODDELEK BALONČKI

Otroci oddelka Balončki, ki so najmlajši otroci našega vrtca, so ob prvih obiskih gozda večkrat kazali stisko. Niso obvladovali gozdnega terena, v večini primerov so bili gibalno manj spretni, kar je bila seveda tudi posledica njihove starosti. Najpomembnejši cilj, ki sta si ga zastavili strokovni delavki oddelka, je bil, da se otrokom približa gozd kot prostor, ki ga bodo imeli otroci radi in se bodo vanj radi vračali. S pogostimi obiski gozda jima je uspelo. S hojo po okoliških gozdovih so se otroci navajali na prostor, razvijali gibalne veščine, gozd pa so vzljubili z ureditvijo gozdne igralnice. Balončkova gozdna igralnica je prostor, ki omogoča otrokom veliko proste igre, s katero razvijajo gibalne spretnosti in samozavest, kjer so ustvarjalni, svobodni. Med otroki so se stkale posebne prijateljske vezi, ki so nastale prek pomoči otroka otroku med premagovanjem naravnih ovir. Med seboj sodelujejo, v veliko veselje pa jim je tudi pomoč pri urejanju gozdne igralnice. Strokovni delavki s pomočjo palčkov poskrbita tudi za to, da občasno gozd postane čaroben in skrivnosten. Spodbujanje domišljije, gibalnega razvoja, sodelovanja in ustvarjalnosti je vse, kar otroci potrebujejo za najboljši možen razvoj. Če pa temu dodamo še veselje in srečo v otroških očeh, lahko zatrdimo, da je gozd in njegova naravna igralnica najlepši del našega vsakdana v vrtcu.

ODDELEK GUSARJI

GUSARJI Z GOZDOM

Da niso gusarji "stari mački" samo na odprtem morju, dokazujejo predšolski malčki vrtca Sončnica. Od vključitve v Mrežo gozdnih vrtcev je namreč prav gozd postal njihova druga (in bolj zaželena) igralnica; poznano jim je sleherno drevo v njihovem skrbno odbranem delu bližnjega Malenščka. V gozd pa nismo prenesli le proste igre, vzgojiteljice se trudimo v to okolje vnesti tudi vodene dejavnosti iz vseh področij kurikuluma ter jih prepletati z obiljem naravnega materiala, ki dokazano presega vrednost vsakega plastičnega avtomobilčka. Otroci aktivno sodelujejo, se podajajo v lov za najlepšim listom ali ravno prav debelo palico in še

mного več. Seveda pa se vsi najbolj veselijo proste igre, ko dajo domišljiji prosto pot in zares zadihajo s polnimi pljuči neobremenjenosti. Med igro se otroci sicer združijo in se v sekundi razpršijo vsak po svojih samostojno definiranih kotičkih, vendar je pri vsem tem opaziti mnogo več tolerance in nekonfliktnosti, kakor denimo v igralnici. Svež zrak, idilična drevesa, starodavna zemlja,

bogastvo naravnih zvokov; vse to na otroke vpliva pomirjevalno in sproščujoče. Tudi stiske in travme lahko v gozdu sprostijo na veliko bolj primeren in neagresiven način, kot bi to storili v zaprtem prostoru.

V veselje nam je opazovati otroke, kako iz dneva v dan raste njihova naklonjenost do gozda, njihovo zavedanje o pomembnosti le-tega in edinstveni simbiozi s človekom ter skrb za čistočo in ohranitev tega prelepega naravnega okolja.

ODDELEK ŠKRATKI

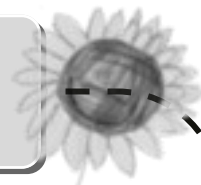
ŠKRAT JE V GOZDU VEDNO RAD

Gozd je postal naš drugi dom.

Ne ponuja nam samo, da ga spoznamo, ampak vpliva na vzgojo in celostni razvoj nas vseh. Je recept za zdrav, umirjen in optimalen razvoj.

Gozd oblikuje vrednote, ki se ne odražajo samo v pozitivnem odnosu do narave in okolja, ampak tudi v ustreznem doživljanju samega sebe in življenja. Z gozdno pedagogiko otrokom omogočamo varno in sproščeno raziskovanje narave, prepoznavanje lastnih občutkov in potreb ter pravilno odzivanje nanje in to v najbogatejšem učnem okolju – gozdu. Čas, ki ga preživimo v naravi, je vedno pristna in kakovostna igra.

ŽOGE IN GOZDNA PEDAGOGIKA

ODDELEK ŽOGE

V lanskem letu se je naš vrtec vključil v Mrežo gozdnih vrtcev in šol Slovenije. Strokovne delavke oddelkov smo si pridobile nekaj dodatnega znanja in se v začetku letošnjega leta, z malo negotovosti in previdnostjo, podale na pot novih izzivov. V oddelku Žoge zahajamo v gozd najmanj trikrat tedensko. Najraje odidemo v gozd pri Stranjah. Tam smo si uredili svoj prostor za igro, telovadbo, ustvarjanje in raziskovanje.

V začetku je bil obisk gozda za nekatere otroke prava neznanka, nekaj povsem novega. Nekatere je skrbelo, da se bodo umazali, drugi niso vedeli, kako bi premagali pot po brežini (navzgor ali navzdol), kako bi prišli na drugo stran debla in še in še, celo jokali so, ko smo hodili po neravnem terenu gozda, ali pa le opazovali, kaj počnejo drugi otroci.

Strokovne delavke oddelka ob obisku gozda izpeljemo kratko vodeno dejavnost, nato pa imajo otroci čas za prosto igro, ustvarjanje in raziskovanje.

Dan v gozdu nam zelo hitro mine. Za nami je že kar nekaj dni, tednov in mesecev in vsi smo ugotovili, da sta bila začetna negotovost in previdnost odveč.

Če smo umazani, se preoblečemo. Tudi v gozdu, ne samo v naši garderobi, plezamo, se plazimo, skačemo, se kotalimo in tečemo. Vsak najde nekaj zase. Otroci izdelujejo hiške za gozdne škrate, lučke, skuhamo juho, pripravljajo drva, kopljejo luknje, raziskujejo trhla drevesa in šture, iščejo živali, plešejo in pojejo.

Opaziti je, da so otroci začeli uživati v gozdu. Sprostijo se, se smejejo, se pogovarjajo med seboj, tudi tisti bolj zadržani, napredovali so pri grobi in fini motoriki. Znajo se umiriti in prisluhniti. Naš ritual je, da ob prihodu v gozd vsak poišče eno drevo in ga objame ter ga tako pozdravi. Velikokrat si vzamemo nekaj trenutkov, da zapremo oči in prisluhnemo zvokom okoli sebe, potem pa se podamo novim dogodivščinam naproti. Otroci velikokrat sami izrazijo željo in sprašujejo, če bomo šli v gozd in se bodo tam lahko igrali.

Veseli smo, da ima naš vrtec Sončnica tako blizu gozd in da ga lahko obiščemo, kadar si to zaželimo. Žoge že nestrpno pričakujemo dan, ko bo spet na vrsti »gozdna zabava«.

ISKALCI RIM NA POLJU POEZIJE

Ti, ljubezen (ljubezenski sonet)

Ljubezen je krasna izbira,
saj dva imata se rada,
čeprav je med njima včasih balada,
a pri pravi ljubezni to nikoli ni ovira.

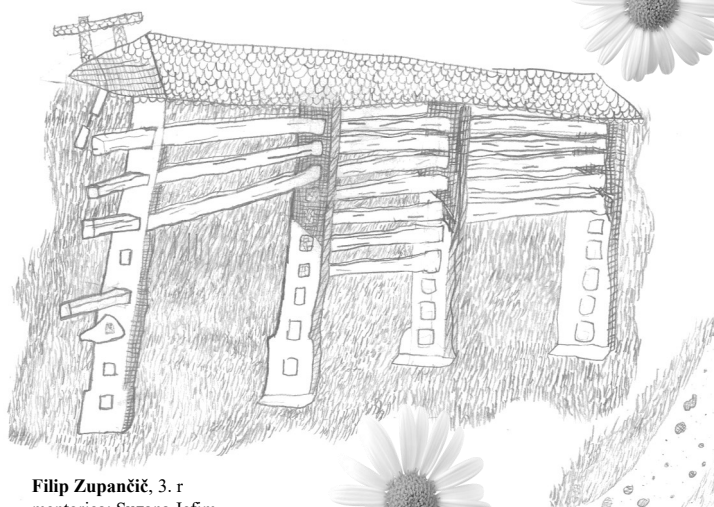
Jaz sem tu, ti si pred mano,
oba sva od ljubezni opita,
počneva pač to, kar nama srci velita.
Ob tebi vse slabe stvari gredo v pozabo.

Nasmeh narišeš mi na obraz,
si žvižgam in pojem,
ko vidim te in slišim tvoj glas.

Ob tebi mi je res lepo.
Zakaj?

Ti, ljubezen, zame čisto si zlato.

Mark Šepec, Tara Zakotnik,
Gaja Grabljevec, 9. r,
mentor: Primož Vasle

Filip Zupančič, 3. r
mentorica: Suzana Jefim

Težak sonet

Težko je napisat sonet,
Prešerna oponašat
in besede prenašat,
če jih ne znaš v rime vpet.

Če premišljuješ, a nič ne veš,
če se trudiš, pa ne gre,
potem v tvoji glavi vre
in se pesnit več ne greš.

Prešeren ni napisal le enega,
ampak cel sonetni venec,
jaz pa ne znam nobenega.

Ker sem v pisanju še zelenec,
sonete pišejo naj mojstri,
zdaj pa neham črke spletat v venec.

Zala Zupančič, 8. r,
mentor: Primož Vasle

Pomlad

Pomlad je čas, ko rože zacvetijo.

Pomlad je čas, da se
zimski zaspanci prebudijo.

Pomlad je čas za igro.
Spomladi je zelo lepo.

Ko je pomlad, ptički pojo,
čebelice pa nektar nabirajo.
Čeprav večkrat dežek gre,
spomladi res zabavno je.

Eva Andrejčič, 2. r,
mentorica: Tanja Korošec

Rada grem v gore.
Zame tam veselje je,
svež zrak in mir.

Zala Zupančič, 8. r

Razgled na hribe,
ki so pod belo odejo.
Res čudovito!

Eva Mihajlovska, 8. r

Čez griče in hribe
pojdimo takoj,
radosti, smeha, vesel-
ja vsi!

Pia Praznik, 8. r

Šolska torba

Šolska torba poleti sama poseda,
v kotu sedi in prah nabira.
To ena takih je stvari,
ki jih poleti ni kaj rabiti.

Včasih jo prestavim v omaro,
da mi ni v napoto,
saj imamo s prijatelji zabavo,
plešemo in igramo kitaro.

Ko poletje se konča,
torba spet v akcijo bo šla.
Jo oprala bom, umila,
da moje knjige bo nosila.

Zala Zajec, 6. r,

mentorica: Maja Sušin

O, Slovenija,

ti naša dežela.

Lepa, zelena, samostojna, enotna domovina.

Ti polna lepih koticov, mi polni lepih
navad.

Potica na mizi diši in čebele brenčijo.

Čprav majhna, uspehov polna.

Ta naša dežela gora, morja, hribovij, dolin,
jam, slapov in ravnin.

Ta naša država meja ne pozna.

Vse najboljše, Slovenija!

Vesna Vodnjov, 5. a,

mentorica: Lidija Ožek

Zvezde podnevi

Zvezde podnevi za mizo sedijo,
se z nebesno kokakolo in pico mastijo,
hodijo v šolo, se učijo
in noči veselijo.

Ko mesec počasi spet odpre oči,
pospravijo zvezke, knjige, pisala,
zvečer spet začne se plesna predstava.

Takrat plešejo, se vrtijo lepo
in svetijo tako močno,
da sonce zbeži za goro.

Zdaj končno na nebesno plesišče poletijo,
kjer se z luno veselo zavrtijo.

Ula Blatnik Bizjak, 6. r,

mentorica: Maja Sušin

Na travniku sem

Na travniku sem, da se razvedrim.

Na travniku sem, da se smejim.

Na travniku sem, da dobro se imam
in da se zabavam.

Na travniku je lepo, ko mamici utrgam
kakšno rožico.

Rožice zvežem v šopek,
dam jih v vazico in se sladko smejim.

Mamici jih podarim,
da jo malo razvedrim.

Na travniku je res lepo,
ko zapojem pesmico.

Eva Praznik, 2. r,

mentorica: Tanja Korošec

Zarja Kozlevčar, 3. r
mentorica: Suzana Jefim

Pisker in lonec

Ura dvanajst – to čas je kosila,
zato sta se lonec in pisker dobila.

S prijateljem je lepo poklepetati,
ob mizi obilni sladko se smehljati.

Od šestih do sedmih pisker in lonec
pri knjigah tičita, se pridno
in vestno za šolo učita.

Jima Miki pomaga,
če ne znata naprej,
res pravi je mojster v učenju vselej.

Ob osmih zvečer pisker in lonec v
posteljah ležita,
po dnevu napornem si spanca želita.
Striček Miki ob desetih gre spat,
saj je spanec res velik zaklad.

Mark Horvat, 5. b,
mentorica: Maja Papež

Počasna pesem

Počasna pesem si rada čas vzame,
marsikoga lahko prevzame.

Premika se čisto počasi
kot polž ...

Vsak stres ji pošteno je fouš.

Če poskusili

jo boste do konca prebrati,
bo najverjetneje novo leto prej pred
vrati.

**Učenci 5. a z razredničarko Lidijo
Ožek**

Posoda

V veliki posodi je posoda,
manjša.

V posodi je še manjša posoda.

V manjši posodi je še ena manjša
posoda.

V najmanjši posodi je posodica.

V posodici je kuverta.

V kuverti je kuverta,
manjša.

V manjši kuverti je še manjša
kuverta.

V še manjši kuverti je najmanjša
kuverta.

V najmanjši kuverti je
kuvertica.

V kuvertici ti solza sreče
kapne z lica, ker je tam
POLJUBČEK TVOJE MAMICE!

Neža Gorše, 5. a,
mentorica: Lidija Ožek

V šoli sem

V šoli sem, da se učim.

V šoli sem, da se smejim.

V šoli sem, da se igram
in velikokrat računam.

Tu veliko plešem,
tu veliko pojem,
zelo rad kaj pojem,
kaj pametnega vam povem.

Aleks Novak, 2. r,
mentorica: Tanja Korošec

Pesem o morju

Oh, to poletje, kam bežiš?

Letos nam res iz rok polziš.

Prosim, nam še sonca daj,

da poletja bo še kaj.

Morja si res želim,
saj se ob misli nanj kar stopim.

Še malo rad bi se posončil
in kopalke v morju zmočil.

Plaval bi čez ocean
cel ljubi beli dan.

Od morja bi se poslovil,
ko večer bi dan ulovil.

Alex Pekolj, 5. b,
mentorica: Maja Papež

SLOVENIJA, OD KOD LEPOTE TVOJE

Mentor:
Primož Vasle

Letos Slovenci praznujemo 30 let od nastanka samostojne in suverene države. Z učenci smo ob pesmi najuspešnejšega slovenskega ansambla Avsenik *Slovenija, od kod lepote tvoje* razmišljali o lepotah najlepšega koščka sveta, svobodi in edinosti, ki smo jo ob razglasitvi samostojne države dosegli.

Slovenija, tako majhna, pa vendar tako lepa. Imamo vse lepote tega sveta: gozdove, travnike, hribe, morja, reke, mesta, vasi. Kot pravi Avsenikova pesem: »Se s hribov v daljave zazrem, prek gričev, dolin, gora, v daljavi še modro morje uzrem. Kje lepše je kot doma?«

Ko greš v tujino, se z veseljem vrneš nazaj, saj je Slovenija naš dom. »In srečni tu smo doma.«

Ela Kastelic Hervol in Julija Stopar, 8. r

»Slovenija, od kod lepote tvoje?« se je spraševal ansambel Avsenik in to vprašanje je povsem na mestu. Zdi se, da je Slovenija počrpala vse lepote sveta in si jih razporedila na majhnem ozemlju. Prav zato pa njene lepote odmevajo po vsem svetu.

Majhna država – velika imena! Slovenci so se vzpeli na sam vrh športa, politike ter drugih področij.

Slovenci so ljudje, ki radi pomagajo ter tudi enotnosti jim ne manjka, kadar je potrebna. To so dokazali pred tridesetimi leti, ko so enotno uresničevali sanje naših dedov.

Na koncu pa le še nasvet: »Ne išči sreče drugod kot le doma!«

Tara Zakotnik, 9. r

Slovenija ima
mal' gorovja,
mal' še morja.

Slovenija ima
mal' otokov,
mal' potokov.

Slovenija ima
pesnike, pisatelje, dramatike,
simpatike pa tudi antipatike.

Takšni smo tudi Slovenci,
vsakega malo v nas je.
Da le enotni vedno bi bili
Prekmurci, Primorci, Štajerci,
Dolenjci.

Sara Zupančič, 8. r

Slovenija je polna naravnih lepot in je prava paša za oči.

Zanimiva je tako za domačine kot tudi za turiste. Na majhnem koščku sveta najdemo vse lepote.

Enotnost, ki smo jo dosegli ob nastanku države, je v nekaterih pogledih ostala, nekaj pa jo je izginilo. Kljub neenotnosti pa smo Slovenci dobri ljudje, vedno pripravljeni pomagati in tudi turisti nas z veseljem ogovarjajo.

Prihodnost naše dežele je lahko lepa in polna sreče, če bomo le stopili skupaj in držali skupaj ter s tem izrinili neenotnost iz naših življenj.

Izabela Blatnik Bizjak, 9. r

SLOVENIJA 30

BRALNI SVET

 Mentorica:
Lidija Ožek

Žiga Slak, 5. a

Že ko sem bil majhen, mi je mami brala knjige. Povedala mi je, da ko sem bil star šest mesecev, je bila moja najljubša knjiga o nekem indijančku. Všeč so mi bile barve na straneh in vedno sem se smejal in mahal, ko jo je brala. Sam sem začel brati v prvem razredu. Rad sem bral naglas. Branje mi je hitro steklo. Ponavadi je z mano brala mami. Rad sem imel knjige o kmetijah, živalih, traktorjih ... Vsa leta sem opravljal bralno značko in jo vedno opravil.

Danes še vedno rad berem. Berem za bralno značko, domače branje in včasih kaj zase. Rad berem tiho. Berem hitro. Ko mi je kakšna stvar zanimiva ali smešna, jo povem mami. Všeč so mi smešne knjige, detektivske ... Zelo rad berem knjige Ivana Sivca, najbolj mi je všeč Vlomici delajo poleti. Ogledal sem si tudi film. Nisem mogel verjeti, da je film čisto enak kot knjiga. Mami mi je povedala, da je to zato, ker je pri filmu sodeloval Ivan Sivec. Doma je v Komendi, od koder prihaja tudi moja mami.

Vzor pri branju mi je mami, ker res veliko oziroma skoraj ves čas bere. Knjige imamo po celi hiši in velikokrat smo v knjižnici. Tam skupaj iščemo knjige in si pomagamo pri izboru. Mislim, da če starši berejo, bodo brali tudi otroci.

S knjigo odletiš v svet sanj, dogodivščin in zabave. Knjige so večne. Za knjigo ne rabiš gesla. Samo odpreš jo in že si v domišljiji ...

OTROŠTVO VČASIH

 Mentorica:
Maja Sušin

Vsaka mladost je polna sreče in radosti, sijajnega sonca in prešernega smeha. Vsaka mladost.
(Ivan Cankar)

Moja prababica Elizabeta je stara 87 let in že vse življenje živi v Loškem Potoku. Pripovedovala mi je o svojem otroštvu, ki je bilo tako zelo drugačno od mojega. Tako je bilo tudi s šolo. Učitelji so bili zelo strogi. Učence so kaznovali s šibo ali pa so morali klečati na koruzi. Edina malica, ki so jo imeli, je bila tista, ki so jo prinesli od doma. To je bil skromen obrok: jabolko in kos kruha. V času vojne je pouk potekal kar po vaseh. Ko so Loški Potok preletavala sovražna letala, pa so se otroci skrili v kleti.

V prostem času so se s prijatelji radi igrali preproste, ljudske igre. Deklice so izdelovale punčke iz cunj, pozimi pa so se sankali in kepali. Vendar za zabavo ni bilo veliko časa. Opravljati so morali različna dela doma, na kmetiji. Vedno pa so morali starše in druge starejše vikati. Med najlepše spomine sodijo obiski premožnih sorodnikov iz Maribora. Takrat je dobila novo obleko in kakšen sladek priboljšek. Prababica pravi, da so živeli skromno, a tudi lepo.

Katarina Žefran, 6. r

Moja babica Marija se je rodila v Pristavici leta 1953. Živela je s svojimi starši v majhni hišici, ki jo je zgradil njen dedek Nace leta 1880. Po domače se je zato pri njih reklo pri Nackovih. Hiša stoji še danes. Njeno otroštvo je bilo drugačno od mojega. Otroci so se igrali igre, ki so se jih sami spomnili. Pletli so venčke iz regratovih cvetov, se lovili, se šli skrivalnice, pozimi pa so se sankali. S sošolko Božo sta radi peli pesmi. Bila je pridna, zato ni bila nikoli kaznovana. Do starejših so morali biti zelo spoštljivi. Učila pa se je bolj malo, saj je morala doma veliko delati. Med drugim je bila njena dolžnost tudi to, da je vozila mlako v Zagorico in pasla dve kravi, ki so ju imeli. Pozimi, ko je bilo več časa, pa se je grela na peči in velikokrat zaspala med pisanjem domače naloge. Vsako nedeljo so hodili k maši, saj so bili zelo verni.

V šolo je hodila peš. Spominja se, da so bili učitelji prijazni in niso topli otrok. Imeli so manj predmetov in tudi manj šolskih potrebščin: samo svinčnik, radirko in zvezek. Včasih so jo sošolci vlekli za dve kiti, ki ju je spletla njena mama.

Živeli so skromno. Najboljša hrana so bila jajca na oko, v trgovino pa so hodili samo po marmelado, olje in malo sladkorja. Zelo me je presenetilo, ko je povedala, da sta z mamo sami skrbeli za celo kmetijo in da po končanem četrtem razredu ni več hodila v šolo.

 Nik Kastelic, 6. r

**Gore, visoke
tako kot naši cilji.
Uresniči jih!**

Eva Mihajlovska, 8. r

**Poglejmo na hrib
ves zaspan.
Zbudimo ga mi!**

Pia Praznik, 8. r

**Čarobnost gora
podarja mi navdihe
za nove zmage.**

Zala Zupančič, 8. r

MOJ BRALNI RAZVOJ

Alex Pekolj, 5. b

Moji bralni začetki so bili težki. Še pred prvim razredom sem se učil pisati velike tiskane črke. Mami in očka sta me spodbujala k pisanju in branju. Po prvem razredu sem že znal pisati in brati. V drugem razredu smo se začeli učiti male tiskane črke. Nekje na sredini drugega razreda sem že lahko bral podnapise filmov. To je bilo zame zelo dobro obdobje. Zvečer sem lahko gledal vsaj en film, s tem pa se mi je branje še izboljšalo. Potem sem postal že pravi mojster branja. Filme sem razumel in vedel, o čem govorijo. Bilo je zelo zabavno, saj sem prej samo poslušal in gledal, razumel pa nisem niti pikice. Ko sem prišel s tretjim razredom, se mi je branje samo še bolj in bolj izboljševalo. Velik korak v branju sem naredil, ko sem v tretjem razredu napisal svojo tri strani dolgo zgodbo z naslovom: Princ reši kraljestvo. Ta zgodba mi je bila tudi spodbuda za branje. V tretjem razredu sem bralno značko opravil med prvimi. Ko se je začel četrti razred, sem bil že dovolj izkušen bralec za branje zelo dolgih zgodb. Prebral sem kar nekaj dolgih zgodb. Moja najljubša pa je Nabriti mulc. Prebral sem že tri dele, drugi pa me še čakajo. Ta knjiga mi je zelo všeč, ker je življenjska in zabavna. Upam, da bom prebral še kakšno dolgo zgodbo. Branje je zelo pomembno. V življenju ga potrebuješ na vsakem koraku, zato se branju ne izogibam. Upam, da v prihodnosti branje ne bo izumrlo in da ga ne bodo nadomestili kakšni drugi izumi.

*Mentorica:
Maja Papež*

»P« IN »S« ZGODBE (učenci 2. r)

»P« ZGODBA

Pri potoku Pavle, Patrik pa Peter Praznik pišejo pesem. Pajek Pino prestraši Pavleta, Patrika, Petra. Plavajo pa pogledajo. Pino pa papagaj plavata po potoku.

Eva Praznik

»P« ZGODBA

Peter prespi pri Pii. Pia postelje posteljo. Peter počisti prah. Petra pripoveduje pesmi, Peter pa popravi pipo.

Ajda Gorše

»P« ZGODBA

Polona Piflar peče potico. Pajek Pino pohiti po pečeno potico pa poje potico.

David Škrilac

»S« ZGODBA

Sladoled se stali. Sladek sir strašno smrdi. Sanja s sliko spi. Sonce se sili sijati.

Eva Kocijančič

»S« ZGODBA

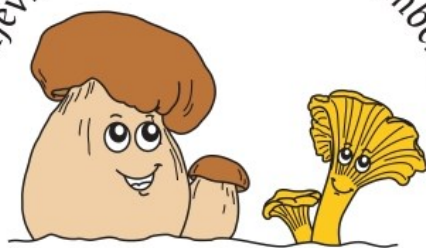
Sonja se sedaj sanko s sanmi. Sedi s Saro. Silvo Slak se sanko sam.

Hana Ceglar

*Mentorica:
Tanja Korošec*

DONATORJI, ki so omogočili tisk časopisa:

Krajevna skupnost Sela pri Šumberku

KS Veliki Gaber

gigradbeni inženiring
zakrajšek d.o.o.

TEM

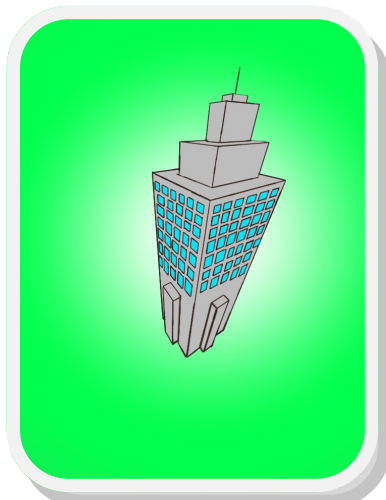
ESG Peter Grmovšek s.p.

KRŽIČ FRANC S.P.
UPRAVLJANJE Z ZAVAROVALNIMI TVEGANJI

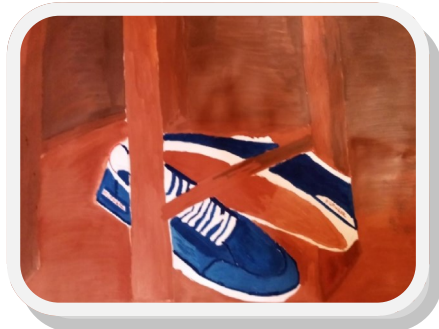
Sara Zupančič, 8. r,
mentorica: Anamarija Šmajdek

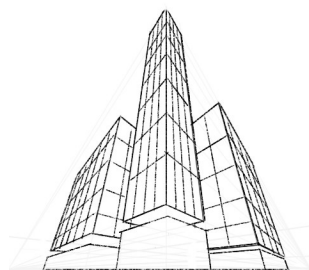
Luka Žapčič Klemenčič, 9. r, računalniška grafika;
mentorica: Anamarija Šmajdek

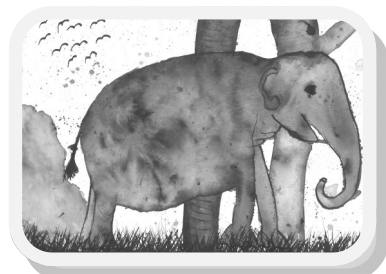
Nina Strmec, 7. a,
mentorica: Anamarija Šmajdek

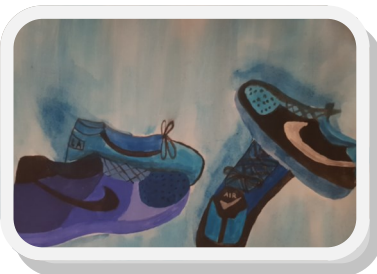
Domen Nose, 8. r,
mentorica: Anamarija Šmajdek

Patricija Zupančič, 9. r,
mentorica: Anamarija Šmajdek

Zala Zajec, 6. r,
mentorica: Anamarija Šmajdek

Eva Mihajlovska, 8. r,
mentorica: Anamarija Šmajdek

PRVI KORAKI

glasilo Osnovne šole Veliki Gaber

Glavni urednik: Primož Vasle

Odgovorni urednik: mag. Gregor Udovč

Uredniški odbor:

Primož Vasle, Suzana Jefim, Lidija Ožek

Naslovna slika – Maša Vodopivec, 3. r

Tisk: Kočevski tisk, d. o. o.

Naklada: 300 izvodov

Junij 2021

Utrinki s projekta ERASMUS+

